

Erik Wanfors
Trädgårdsvägen 16, 78050 Vansbro. tel 0281-71877
Vansbro 29/5 -09

Christer Stange,
Inlandsbanans Vänner

Den 9 april hade du en välskriven och tänkvärd insändare i Falukuriren. Jag klippte ur artikeln och sparade den, just då hade jag inte tid att skriva något. Men nu har jag fått bättre med skrivtid. Att skriva något i FK är meningslöst, det har jag slutat med efter de många gånger jag blivit nerstruken För att inte tala om de gånger jag inte fått in det jag skrivit alls. Jag har varit lokalredaktör på FK i Vansbro 1966- 1986 och därefter sporadiskt som ersättare för en deltidsarbetande tidigare kompis. Jag har genom att hävda våra lokala intressen gjort mig osams med redaktionschefer och andra stroppar på huvudredaktionen i Falun. Jag arbetade åt FK till 75 års ålder och slutade omkring 1995-98. Jag hade velat fortsätta att skriva men det passade inte visa personer. Men har fortsatt att genom insändare delta i problematiken med försöken att radera ut inlandet såväl som den lokala politiken. Att få in en insändare med tanten som nu sitter på den avdelningen är för mig så gott som omöjligt sedan jag sade min mening om hennes terror. Så det är därför jag skriver direkt till dej för att visa att det finns folk som är intresserade av en levande Inlandsbana. Innan jag blev journalist 1964 arbetade jag vid SJ som kontorist på Vansbro lokstation, jag började 1940 som extraeldare eller vedlämpare som det kallades. Så jag hann med att få 24 år på järnvägen men slapp medalj eller klocka. Under den tiden fick jag uppleva hur det gick till under vedeldningen under kriget, åkte på Särnabanan och till Orsa. Fick också i början av 1950-talet läsa ett av SJ:s cirkulär om det framtida järnvägsnätet i Sverige vilket betydde att knutpunkten Vansbro skulle bli helt utan järnväg. Larmade socialdemokraterna direkt men Carl Zetterlund som var ordf i municipalnämnden (han arbetade själv på SJ trafikavdelning) sade -Det begriper du väl att dom aldrig kan ta bort järnvägen här. Gå in och läs cirkuläret får du se själv rådde jag honom men det hjälpte nog inte han gjorde inget för att sätta fart på ett motstånd. Det fick jag göra själv genom att i kommunalfullmäktige motionera om att de drabbade kommunerna skulle gå ihop om en kommitté som skulle motarbeta rationaliseringen. Det skedde och jag blev sekreterare i den kommittén. Kom därmed osams med trafikinspektör xxxxxxxxxxxx, en fanatisk människa då det gällde att dra in järnvägar. Det var därför jag senare måste sluta och bli journalist. Vi kämpade i flera år och fördröjde nog nedrustningen i bra många år. Men det gick som det gick du känner säkert till alla detaljer. Inlandsbanans spår ligger kvar tack vare konduktör Bror Forsberg, en stor kämpe för inlandsbanan som hade behövts få leva 15 år längre än han fick. Han hindrade flera upprivningsförsök av banverket och andra som ville få bort banan.

Det har funnits flera försök att få igång den södra delen av Inlandsbanan men de har alla strandat, det har nog varit en massa mygel i det här. Vansbro kommun har inte brutit hornen av sej i något försök att få trafik på banan. De har kommit med feqa yttranden med försök till långsam godstrafik och något liknande. Då kommittén för södra delen av Inlandsbanan bildades för c:a 10 år sedan satte kommunen jn Olle Emanuelsson som vår representant, han var kommunchef då. Han flyttade till Askersund för 5 år sedan ungefär och då satte kommunen in kommunalrådet Gunnar Magnusson(s) i stället. Jag hade begärt att få vara med och ersätta Olle Emanuelsson men myglades bort. Jag är en offensiv människa och hade inte nöjt mej med att bara ha ett sammanträde årligen eller ännu längre isär. Jag hade velat ha kontinuerlig information till allmänheten om det aktuella läget och ständiga

uppvaktningar hos regering, banverk och kommunikationsdepartement för att få igång en upprustning av delen Vansbro- Persberg till att börja med. Mora är ju med i den här kommittén för södra delen av banan men det är inte intresserade att den delen kommer igång. De tiger men vill ha det som nu med inlandsbanetraffiken anknuten till Borlängelinjen. Vi har numera en pelletsfabrik i Vansbro, som ersatt ett nedlagt sågverk, och den vill ha järnvägstransporter till Kristinehamn med pellets för exporten till Danmark. Vi har haft brytning av bergmaterial som lastades på järnväg i Hällefors dit det fördes med lastbil. De hade naturligtvis helst velat lasta i Vansbro som ligger ganska nära brottet. Men troligen höll banverket emot sådana polaner. Således två transportobjekt att anföra vid en offensiv för att få igång banan söderut. Avsevärda transporter av skogsråvara till Grums och Skoghall vid Väneren där det ligger pappersbruk förekom när banan var i drift. Jag kan berätta hur det under rationaliseringen stod hela tåg med massaved till dessa pappersbruk på Vansbro bangård. Varje dag gick ett ordinarie godståg från Vansbro till Kristinehamn men de fick inte ta med några massavedsvagnar, de dirigerades till att gå via Borlänge i stället varmed vagnantalet minskade på inlandsbanan. Godståget gick halvtomt från Vansbro varje dag, rent sabotage alltså för att urholka transportmängden. Om detta skrev jag en insändare i Falukuiriren men nekades av chefredaktören att få in det under insändarspalten. Det var förtal ansåg Christer Gruhs. Då fanns det minst 5 järnvägsmän som kunde vittna om sanningshalten i mitt påstående. I dag är vi bara 2 kvar.

Inlandsbanan kommer att behövas i en framtid, det har jag hävdad i många år. Men ingen vill lyssna på mig. Jag har skrivit några gånger till banverkets generaldirektör Mino Aktharsson och fått trevliga vänliga svar tillbaka. I det sista brevet nämnde jag om behovet av en igångsättning av inlandsbanan. I sitt svar höll hon det inte för otroligt att så kunde komma att ske framdeles. Men hon får nog inte sitta kvar så länge tror jag. Det finns för stora storstadsintressen i allting i Sverige i dag. De hittar ständigt på dyra objekt som tar alla pengar. Genom korrespondensen med Aktharsson har jag fått reda på att planering pågår för höghastighetståg ner mot Europa, dels till Göteborg, dels till Malmö. Det kommer i så fall att byggas en särskild järnväg(som ett rakt streck för hastighetens skull) De pengar detta slukar dödar alla investeringar på hela järnvägsnätet antar jag. Det här kom fram före den stora kris som nu skakar världen så i dag lär det vara utförbart med någon höghastighetsjärnväg. Och när detta skrives hotar ett atomkrig genom den vansinniga ledaren Kim-il Sung.

Om inlandsbanan ska kunna gå igång måste andra människor in i kommittén för Södra delen. Det måste vara aktiva och självpuffoffrande människor som inte bara sneglar på hur stora arvoden de kan få. Jag tror det är mest sådana som sitter där. Information till allmänheten saknas så gott som helt om denna för inlandet så viktiga överlevnadsfråga. Jag tror inte på dagens politiker. Men de nya som kanske kommer är det som man kan hoppas på. De har sådan utbildning att de kan se mera strategiskt på saken. För inlandsbanan kommer att ingå i det strategiska tänkandet som måste till om våra naturtillgångar ska kunna tillvaratas på ett vettigt sätt och stärka vår ekonomi. Naturtillgångar ligger där de ligger, kan inte flyttas. Om de skall utnyttjas måste transportkapacitet med billiga metoder finnas och där slår inget järnvägen.

Ja det här brevet blev nog för långt men jag älskar att skriva och jag hoppas att Du får brevet. Eftersom jag inte har någon adress till dej måste jag gå en omväg via FK för att få fram brevet. De har ju din adress sedan din insändare så jag tänker skicka det här dit och be dem vidarebefordra det. Därför önskar jag ett brev eller telefonsamtal från dej för att få ett bevis på att de inte bara kastat det i papperskorgen. Vilket jag befarar. Eller också får jag det tillbaka utan något resultat alls. Jag önskar dej framgång i din strävan för Inlandsbanan eller gamla Mora-Vänerens Järnväg som var den första länken då den tillkom 1890, det var då som Vansbro föddes.

Sanlig hälsning
Jens Wänfors